

Candeler I de Valldeneu

Sant Martí de Centelles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Museu Episcopal de Vic
Emplaçament Museu Episcopal de Vic. Plaça del Bisbe Oliva s/n. 08500 Vic.

Coordenades:

Latitud: 41.7485
Longitud: 2.24691
UTM Est (X): 437386
UTM Nord (Y): 4622127

Classificació

Número de fitxa 08224 - 12
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval
Segle s. XIII
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic. Plaça de la Catedral, n. 1. 08500 Vic.

Fitxes associades:

[Església de Sant Pere de Valldeneu](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dc., 28/11/2001 - 01:00

Descripció

Candeler molt ben conservat que consta de tres peus amb la base aixafada i oberts. Aquests peus, sense genolleres, es corben i s'adrecen per unir-se en un punt elevat, on serveixen de suport a una canya ornamentada amb tres nusos, distribuïts simètricament, l'un a mitja altura i els altres dos vers els extrems. Corona la canya un platet circular de forma aconcavada, del qual pengen, a manera d'ornament, quatre llàgrimes, perfectament distribuïdes. Al centre del platet hi ha un broc cilíndric, apte per encaixar-hi la candela a sostenir i fa unes mesures aproximades de 29 cm d'alt. Es tracta d'un exemplar simple, igual com la majoria de peces similars, fetes també en ferro forjat. En aquest tipus d'objectes que constituïen el conjunt del mobiliari litúrgic sovint hom es movia per un interès estrictament utilitari i funcional. D'aquí que les peces es limitaven a un detall ornamental, sempre escàs i senzill.

Observacions:

Aquest candeler, destinat a anar damunt l'altar durant les celebracions litúrgiques, té un clar paral·lel a un altre exemplar procedent de Sant Martí del Brull i que també es conserva al Museu Episcopal de Vic.

Història

El canelobre documentat hauria format part dels béns mobles de la parròquia de Sant Pere de Valldeneu. D'adscripció cronològica atribuïble al segle XIII el seu ingrés al Museu Episcopal de Vic s'hauria realitzat abans del 1893, amb el número d'inventari 145. Aquesta peça va associada a un altre canelobre també procedent de la mateixa església i classificat amb el número 143. La seva ubicació dins el temple de Santa Pere de Valldeneu no acaba de ser clara i fa molt difícil se'n pugui precisar l'emplaçament exacte. L'església de Sant Pere de Valldeneu es documenta per primera vegada a inicis del s. XI dC a la vall anomenada del Vilar Daniel, d'on hauria pervingut el nom. L'església s'esmenta en el testament sacramental d'Odesind al 1007 com a parròquia frontera del Bisbat de Vic situada sota les cingleres de Bertí i estretament vinculada a l'església de Sant Martí del Congost o d'Aiguafreda de Dalt. Al segle XVII, concretament cap el 1640, l'església fou pràcticament reconstruïda i la nau i el portal foren totalment modificats, juntament amb el campanar. El primer despoblament de la zona i el posterior desplaçament de la població cap als nuclis urbans de l'Abella i l'Oller han portat a una reducció de les seves funcions i actualment és competència del rector d'Aiguafreda. La posició exacta dels canelobres dins el temple, el seu autor i comprador i la seva trajectòria històrica queden per precisar; tot i així poden dir que al llarg del segle XVIII i XIX es procedí al buidatge de part de mobiliari de l'església, cap a les parròquies veïnes i que en aquest cas, dues de les peces van anar al Museu Episcopal.

Bibliografia

AAVV. (1991). Museu Episcopal de Vic i Museu Diocesà de Solsona. Catalunya Romànica. Ed. Gran Enciclopèdia Catalana. Vol. XXII, p. 240. MORGADES, J. (1893). C  talo   del Museo Arqueológico-Artístico Episcopal de Vic. p. 273-274.

